

HAMMERSTAD & CO.

BOK = KUNST = REKLAMETRYKKERI

PILESTREDET 75 c = OSLO = TELEFON 63560

ALLE SLAGS TRYKKSAKER

Fyld benzintanken med:

Tiger Benzin

og smør motoren med:

Vallø Motorcylinderolje

eller

Vesco Motor Cylinder Oil

saa er De sikker.

ØYA OG VI

ORGAN FOR BLEIKØYA, LINDØYA OG NAKHOLMENS VEL

NR. 4.

20. AUGUST 1928

1. ÅRG.

INNHold: * * * — Autoritetene og Oslopresen på besøk på Bleikøya. — Et minne. — En beveget generalforsamling i Lindøyas Vel. — Sommer. — Jørgen Hansen. — Festkomiteen på Nakholmen. — Lindøyas ungdomslag. — Mareritt.

ALT

til maling av hus og hytte.

A/s JACOBSENS FARVEUDSALG

25 SKIPPERGATEN 25

Carl J. Johansens Baker- & conditorvarer

er bedst!

Klingenbergt. 12 og 14
Telefon 10 314
Filial: Frydenlundsgt. 12
Telefon 60 636

DET ER IKKE NOK

Nr. 2.

at en vare er god, den maa ogsaa serveres publikum i en smaktfull pakning. **Smiths Tyggekonekt** har en utsøkt smak, og pakningen er en fryd for øiet. Hver enkelt tablet er særskilt indpakket. En delikat og sanitær pakning.

Lager for Norge:

THORBJØRNSEN & MELLBYE

SKIPPERGATEN 1, OSLO — TELEFON 20 495.

G. HEINZE EIK

KOLONIALFORRETNING

Motzfeltsgt. 14

Nye friske varer

Rimelige priser

HEGGE & KARLSSON

Maridalsv. 49 — OSLO

Tlf. 70 603.

Kun 1ste classes

Kjøtt - Flesk - Pølsevarer

En gros — Reel behandling.

ØYENES VEL-STYRER

BLEIKØYA.

Vaktchef:
Byråchef Hallvard Bergve.

Vellets styre:
Vaktmester C. Steensrud, formann.
Metallstøper Fr. Nilsen, varaformann.
Postpakmester J. Johannessen, sekretær.
Agent Jens Truelsen, kasserer.
Sersjant Inge Johannesen.
Varmemester D. Dieseth.

Representant i redaksjonskomiteen:
Sekretær A. Ruud.

LINDØYA.

Vaktchefer:
Sekretærene Beck og Kock, Landbruksdepartementet.

Vellets styre:
Bokbinder H. Haraldsen, formann.
Barberer H. Fjeld, varaformann.
Formann Gjerding, sekretær.
Murer A. Bjørnsen.
Bokbinder A. Arnesen.
Formann A. Johansen.
Brødkjører G. Olsen.

Representant i redaksjonskomiteen:
Materialforvalter J. A. Johannesen.

NAKHOLMEN.

Vaktchef:
Dep. ass. O. Hermundstad.

Vellets styre:
Fanejunker E. Lie, formann.
Entreprenør K. E. Wike, varaformann.
T. Johansen, kasserer.
Bankbud P. Madsen, sekretær.

Representant i redaksjonskomiteen:
Faktor B. Syversen.

Ekspedisjon:

Hammerstad & Co. - Bok - Kunst - Reklametrykkeri.
Pilestredet 75 c. — Telefon 63 560.

Øya og Vi

ORGAN FOR BLEIKØYA, LINDØYA OG NAKHOLMENS VEL

NUMMER 4

20. AUGUST 1928

1. ÅRGANG

I nr. 3 av «Øya og Vi» er inntatt et interview av skogdirektør Sørhuus, hvori han uttaler sig om hyttebebyggelsen på øyene og dens oprindelse. Vi går ut fra at våre medlemmer har lest dette interview med særlig interesse.

Fra å være et «alle manns»-land, hvor man skaffet sig et primitivt ophold i en tomkasse, et telthus eller en hytte opført av kassebord, har man idag en bebyggelse med alle de til et velordnet samfund nødvendige innretninger, tilfredsstillende selv de strengeste krav.

Det er forståelig, at forholdene, som de var fra begynnelsen av, måtte gi grunn til adskillige bemerkninger, og selv om vi må innrømme at de var berettiget den gang, passer de ikke på forholdene idag.

Tiltross herfor har nogen og hver av oss — ja vel de fleste hytteeiere — ofte merket en nedverdiggende, for ikke å si foraktelig, omtale av hyttebebyggelsen på Bleikøya, Lindøya og Nakholmen.

I full forståelse av at denne opfatning alene kan begrunnes i manglende kjennskap til de virkelige forhold, er der fra vellenes side, og også på annen måte, gjort gjentagne prisverdige tiltak for å rette på denne misforståelse.

Et ledd i denne retning — og etter vår mening også den riktige retning — er det tiltak som sist er foretatt av Bleikøya Vel.

Vi konstaterer statsmyndighetenes fulle tilfredshet med hyttebebyggelsen og dens berettigelse, likesom vi med glede noterer den velvillige og forståelsesfulle omtale som Oslo-pressen gav uttrykk for etter besøket, og som vi inntar et utdrag av på et annet sted i bladet.

Vi er ikke i tvil om at dette besøk kommer samtlige 3 øyer tilgode, og vi mener at vellenes også fremtidig må være opmerksomme på betydningen av at almenheten ikke har en feilaktig opfatning av forholdene på øyene.

Vårt beste hjelpemiddel her er vår egen avis, og her må alle medlemmer — og ikke minst Vel-styrene — hjelpe til, både med annonser og stoff.

C. TUFTS MEIERIER

OSLO

Ekspeditionens telefon 26 392.

Repræsenterer
en række av de bedste landsmeierier og
leverer det bedste som kan skaffes i
melk, fløte, iskrem, smør og ost m. m.

Ja der blev levert nogen ganske kraftige innlegg.

Den første: Hvor stor er varebeholdningen — der ligger fortjenesten — jeg vet det — hvorfor har dere ikke undersøkt dette — legge frem noget sådant — en sådan kontrakt — det er en slavekontrakt — mennesket er bundet på hender og føtter — hun er spikret fast til veggen — jeg vet det for jeg er forretningsmann — det må være sørgelige erfaringer vedkommende bedriftsleder har vært utsatt for.

Den annen: Jeg synes det forekommer mig, at det er et menneske som skal slaktes her ikveld — det er da forgalt at styret tillater sig å by oss noget sådant — jeg synes de skulde be om undskyldning og ordne sig på en pen måte med vedkommende.

Den tredje: Det forbauser mig at styret virkelig våger å innkalle en generalforsamling og så by oss noget sådant — et så ufullstendig regnskap, og til og med (etter å ha kastet et blick på det — meget begeistret) — så er det skrevet bed blyant og så har de ikke satt strek under det heller — det er virkelig forgalt. Heldige vedkommende — han skal efter sigende drive selvstendig håndverksdrift — han er vel vant med at skattemyndigheter og andre interesserte fører regnskap for sig, eftersom han setter alt på hodet og vil at styret skal lave et regnskap skrevet med blekk og avslutte dette selv — når de ikke får rette vedkommende til å gjøre det.

En fjerde: Hvorfor har ikke styret sagt til fru Halvorsen hvorledes hun skal føre regnskap — det er deres egen skyld at forholdet er blitt som det er — ja hvorfor har ikke styret optrått som autorisert handelsgymnasium og utdannet gode handelsborgere.

En femte: Hadde det vært ti elve øre skulde jeg ha trodd det var forandret nogen tall — men fire hundre kroner, aldri i verden — det må være en regnefeil — det har hent mig og det kan hende andre — ja det kunde ha hent at månen var falt ned og oplyst både ham og alle de andre bolde riddere av broderskapet til ærligheten og ordenens opretholdelse, at de kjempet for en ærlig sak.

En sjette: Nei, jeg vet det jeg — jeg vet hvad dem vil — jo nå skal dere høre — dem tenker å overta handelen selv og oprette et utsalg på vestsiden og et på østsiden, så ansetter de en innkjøpschef, en bestyrer på hvert sted med underbestyrer og funksjonærer i fleng og alle disse fete stillinger fordeler de sig imellem og vi må betale dem.

— Stakkars mann, han var nok blitt en smule forstyret av det lange opphold i hvalfiskens buk, så han i sin begeistrede tale, opflammet av håndklapp, hvilket han troskyldig noterte sig som bifall — dessverre kom i skade for å optræde litt for egen regning — den lekse han oppramset hadde han nemlig lært av den annen

handlende, der vel også følte sig hensatt på gyngende grunn. Ja, hr. Jonas var det som svang det blodige sverd i form av et begrepsforvirrende forslag som hugget styret ned. Ja, det var meget lett å forstå, at der var mønstret adskillige tropper i anledning styrets ned-sabling.

Da diskusjonens bølger hadde rullet i ca. 2 timer blev der foreslått strek. Der var da inntegnet femten talere. Et par av disse fremholdt at det forekom dem som om det var styret der skulde slaktes og ikke fru Halvorsen — dette fremgikk tydelig som en rød tråd gjennom debatten. Ja, dessverre det var nok beregningen og den slog til — styret blev slaktet.

Et forslag, fremsatt av Jonas Syversen, gående ut på å utsette saken til ordinær generalforsamling for å få den mere undersøkt, blev vedtatt med en stemmes overvekt.

Da resultatet forelå blev der pustet lettet fra mange engstelige sjeler; de tenkte vel som så: dem greide vi fint. De blev dessverre straks revet ut av sin villfarelse. Formannen oplyste om resultatet og som følge derav foreslog han at der straks blev gått over til valg på nytt styre.

Da reiste der sig et ramaskrik. Det er ikke lovlig — det står ikke på dagsordenen. Tenk at styret ikke hadde bedre forberedt sin begravelse og foreslått sine efterfølgere — det var skammelig. Der blev foretatt mange krumspring for å slippe unna valget og dets ansvar, men det lykkedes ikke. Det var en plikt at der blev valgt nytt styre når det gamle nektet — og med full rett — å fungere lengere.

Tilslutt var der ingen annen utvei enn den som går gjennom døren og den blev benyttet. De bolde riddere som like i forveien hadde svinget sine lynende sverd, grep nu til harens forsvar — de rømte. Det skal være sagt til et par av de ledende herrers ros — de holdt ut på valplassen til kampen var slutt.

Ganske naturlig blev det dem der blev foreslått å overta ledelsen og ansvaret, tross de fremkom med de iherdigste nektelser. Det kunde ikke falle dem inn å motta noget valg; det gamle styre fikk versgo fortsette å fungere.

Tiltross for at formannen gjentagne ganger inntrengende opfordret medlemmene om ikke å forlate salen før nytt valg var foretatt, var situasjonen et øieblikk den, at det gamle styre næsten var alene igjen av en forsamling på ca. hundre medlemmer.

Der var imidlertid foreslått en del av de ivrigste forkjempere for motparten og disse blev efter formannens forslag valgt med akklamasjon til å fungere som styre til førstkommende ordinære generalforsamling.

A. J.

Sommer.

I vinterens kulde så mange av oss går
og venter på sommerens gleder.
Og så snart det blir grønt — og det lysner av vår,
drar vi ut i fra gater og streder.
Ja vi båten får frem, og vi steller med den
og vi pusser og maler og tjærer igjen,
snart sammen vi ror
og der jubles om bord,
når i solskinn vi gynger på fjord.

Det er deilig herute, det skal være vist,
det har vi så ofte fått sanne.
Hvad er sommer i byen? Så trang og så trist —
nei vi vil på øya og vannet.
Ja er sommer det blitt, da reiser vi hit
for her kan vi jo alltid få lea oss litt.
Her puster vi fritt,
for her er vi kvitt
byen, dens støv og dens skitt.

Her holder vi sammen i kos'lige lag
og reder som selv vi vil ha det.
Vi ligger i solen og vannet hver dag,
og boltrer oss sammen så glad og så lett, —
her er allting natur, — og mangel yndig figur
man herute beskuer i en kikkert — på lur.
De gir ikke tapt,
men stirrer forgapt,
når de ser hvad Vorherre har skapt.

Her har mange sitt telt, her har mange sitt bo,
her man koker og steker og braser,
her ute man nyter sin hvile i ro —
om andre turer og fester og spaser.
Her er sang, her er spell, her er morro hver kveld,
her er kjærlige stunder, og her er vi for oss selv, —
her er jomfru og «viv»,
her er ikke no' kiv,
her er sol, her er sommerens liv.

H. S

-
- Hvor gammel er du da gutten min?
  - 5 år.
  - Hvad skal du bli da?
  - 6 år.

Jørgen Hansen,

hytte nr. 111, rode 6, Lindøya, fylte 50 år sist mandag
den 20. d. m.

Jørgen Hansen er født på Nesodden, men kom til
Oslo allerede som nykonfirmert og har siden vært
Oslo-borger. Hr. Hansen er en mann med mange in-
teresser. Det blir for langt her å regne op alle hans
gjøremål gjennom tiden. Vi innskrenker oss til å nevne
at han i over 20 år har vært og er fremdeles formann
i Spareforeningen Skjold og at han i en rekke av år
har vært en ivrig deltager i fagforeningslivet. Hr. Han-
sen er spinderimester ved Conrad Langaards tobakks-
fabrikk, hvor han nu har vært i 29 år.

Jørgen Hansen er en ekte øybeboer. Han har hatt sitt
hus på Lindøya helt siden bebyggelsen begynte og han
er en mann, som interesserer sig meget for hytte-
eierne og deres ve og vel.

Vi bringer den ungdommelige 50-åring vår hjertelig-
ste lykønsning og ønsker ham alt godt i fremtiden.

Festkomiteen på Nakholmen

hadde søndag den 5. august arrangert en båttur til
Langåra. Klokken 2 avgikk den fullt besatte og fest-
smykkede ferge med musikk ombord og med en hel del
mindre motorbåter i kjølvannet. Det blev en herlig tur
utover fjorden i det strålende vær for de mange fest-
stemte deltagere. Etter ankomsten til Langåra inn-
tokes forskjellige «forfriskninger», musikken spilte no-
gen nummer, og man moret sig fortreffelig et par timer,
hvorefter man returnerte til «Holmen», fremdeles i strå-
lende solskinsvær. Man samledes atter på fergebryg-
gen, og med musikken i spissen toget man op til
festplassen, hvor festkomiteen i en liten tale takket del-
tagerne for behagelig samvær. Vellets formann, hr.
kvartermester Lie, takket festkomiteen for dens foretag-
somhet, og denne takk ledsagedes av et kraftig 3×3
hurra. Senere spiltes der op til dans på friluftsgulvet
og her fortsattes til kl. 11. — Alt ialt en meget vellyk-
ket dag.

Festkomiteen vil benytte anledningen til å takke hr.
Bøe, som fulgte med i motorbåt, samt hans båtper-
sonale for all velvilje og behagelig assistanse på båtturen.

Sekretær.

Lindøyas ungdomslag

avholdt søndag den 19. august som avslutning på
sommerøvelsene et større idrettsstevne. Der kjempedes
om en masse opsatte premier samt klubbmesterskap for
junior og senior. Der var også arrangert løp for Old
Boys. Nærmere referat må dessverre utstå til et senere
nummer.

Mareridt.

En aften her forleden, jeg var ute og gikk en tur,
da møtte jeg et digert troll i flotteste mundur.
Jeg la på sprang, men trollet sa: «Vær ikke redd for mig,
jeg er «kongen» her på øya, og jeg kjenner nok til dig.

«Så ofte jeg har lyttet her til musikk og til sang,
og derfor vil jeg gjerne more dig litt denne gang.
Bare vær med mig, så skal jeg vise dig omkring.»
«Nei!» sa jeg. «Det er så mørkt, jeg ser jo ingen ting?»

«Pytt,» sa «kongen». «Du av mig skal få et råd for det.
Tag nu mine briller på og se om du kan se.»
Ja, brillene jeg satte på, og holdt på å å falle på min bag,
for alt jeg så var tydelig som på den lyse dag.

Ved dem jeg kunde se igjennem fjell og trær og hus,
jeg kunde fortelle hvem det var den kvelden som drakk dus,
og i en hytte så jeg elskende som vekslet kyss, å, å,
de skulde bare vite at nogen på dem så.

Og jeg synes at hele øya full av stolper var — å fyss,
og «kongen» sa: «Slik blir det, når vi får elektrisk lys.»
At det sku' være en vits av ham, forstår nok en og vær.
For i «mørketiden» har vi jo ikke lov å være her.

I byen vi betaler lys, mens vi her ute er,
og nu skal vi betale her for lys når vi er der.
At meget lys gjør all ting klart, det kan enhver forstå,
og at jeg ser så mye rart, med slike briller på.

Og en fotograf jeg så, og til hans ros så skal det sis,
han tok mange fine bilder — vistnok til vår avis.
Men det blir som regel intet av de fatos som er tatt ved natt,
det er vel derfor vi så lite fatos i fra Lindøya har hatt.

Jeg takket «kongen» for hans «glass» og sa jeg i dem fant
behag,
og nevnte noe om at det var min gebursdag i dag.
Men da blev «kongen» redd for at hans briller sku' bli tatt
og nappet plutselig dem til sig — og inn i berget smatt.

Ja, med ham forsvant nok både hus og folk og trær.
Og selv jeg lå på gulvet inni hytta — uten klær.
Og hele eventyret mitt, det blev jo bare skrømt,
da jeg slog øia op og så jeg bare hadde drømt — — —

— hm. —

— Hvad skal Deres sønn bli når han blir voksen?
— Han skal bli slakter, han er nemlig så glad i dyr.

Hr. redaktør!

Vil De være så vennlig å påtale i «Øya og Vi» den simple fremtreden av badende roere på Nakholmen. Søndag reiste vi forbi en del damer og flere barn. Et par av barna der ikke forstod situasjonen ropte: «Å, mamma, se der!» Vi kunde ikke undgå å se de nakne mannfolkskrotter uten badedrakt, som demonstrativt stillet sig rett mot oss og intet forsøk gjorde på å skjule sig. Da der var både yngre damer og større piker med, var det en meget flau situasjon. Jeg forstår ikke at Nakholmens Vel og beboere finner sig i disse såkalte dannede pøblers optreden.

Fru kvan, hytte 86, Lindøya.

* * *

Jeg er helt ut enig i hvad fru Kvan her beklager sig over, og jeg forstår heller ikke at et sådant forhold tales på Nakholmen. Jeg henstiller til Nakholmens Vel å ta sig av saken hurtigst mulig; det er jo ikke første gang at der klages over dette forhold.

A. J.

Sykebåre

er anskaffet på Bleikøya og stasjonert i Vellets hus.

Til medlemmene!

Da avisen er beregnet å skulle bære sig ved annonser, henstiller vi til medlemmene å hjelpe redaksjonskomiteen hermed ved å tegne annonser *mot 25 % provisjon*.

Nærmere betingelser og annonsepriser kan fåes ved å henvende sig personlig eller skriftlig til medlemmene av redaksjonskomiteen.

Ved trekning

på de av Lindøyas Kvinneforening utloddede gjenstand utkom følgende nr.: 1. gev. 1 sølvplett kakefat, nr. 39, Mina Olsen, rode 9. — 2. gev. 1 husholdningsvekt, nr. 544, Berta Jensen, rode 5.

Krone-annonser.

Under rubrikken «TILSALGS» vil der fremtidig bli anledning til å få inntatt i «Øya og Vi» små annonser (hytter, båter etc.) for en pris av 1 — en — krone pr. gang.

Autoritetene og Oslopresen på besøk på Bleikøya.

Fredag den 10. august 1928 blev en merkedag i Bleikøya Vel's historie. Styret hadde innbudt landbruksministeren, skogautoritetene (sistnevnte med fru) og samtlige Oslo-aviser til et besøk på øya.

Efter programmet skulde de innbudte avhentes med båt på Vippetangen kl. 17 og efter en mindre bevertning i Vellets hus føres en tur om på Bleikøya, og så en båttur rundt Bleikøya, Lindøya og Nakholmen, og tilslutt aftensmat i Vellets hus.

Den for anledningen opnevnte festkomite bestod av fru Nilsen, fru Arnesen, fru Svendsen, hr. Arnesen og hr. Svendsen.

Nogen minutter før den fastsatte tid la Holm & Bøes prektige motorferge «Oslo VII» til ved Vellets brygge, flaggsmykket og blankskuret. Styret m. fl. gikk ombord og presis kl. 17 var båten ved Vippetangen, hvor de innbudte etterhvert innfant sig. Blandt de fremmøtte bemerket vi den fungerende landbruksminister, statsråd *Hasund*, skogdirektør *Sørhuus*, underdirektør *Ruden* med frue, sekretærene *Tostrup* og *Kock* samt representanter for de fleste av hovedstadsavisene. Efter at presentasjonen var besørget gikk man ombord og under de beste utsikter for en vellykket dag stevnet båten mot Bleikøya. Av de ytringer som gjestene lot falle om båten kunde vi forstå, at inntrykket allerede fra begynnelsen av var meget gunstig, og det steg til beundring, da man kom inn i Vellets hus og fikk se forsamlingssalen, som for anledningen var festlig dekorert. Opdekningen tok sig glimrende ut. Et langbord midt i salen og småborde langs veggene, smakfullt og stilig pyntet med bordløpere, blomster og lys. Festkomiteen hadde i sandhet forstått sin opgave. Formannen i Vellet ønsket gjestene velkommen, og redegjorde i nogen få ord for dagens program, hvorpå der traktertes med kaffe og de deiligste kaker, etterpå cigarer og cigaretter. Da den del av programmet var vel besørget gikk man en tur på øya og så på hyttene; hvorefter man igjen gikk ombord i fergen til en rundtur om Bleikøya, Lindøya og Nakholmen. Efter befaringen som ialt tok vel en times tid samledes man igjen i Vellets hus, hvor festkomiteen nu bød på smørrebrød med kaffe, melk eller øl. Der blev holdt en rekke taler. Formannen i Vellet, hr. *Steensrud*, takket statsmyndighetene for fremmøtet og for den velvilje som de alltid hadde vist hytte-eierne. Formannen betonet, at betydningen av hytte-bebyggelsen på øyene ikke måtte måles i kroner og øre. Verdien for det offentlige lå i det sunde og herlige sommerliv som familiene tilbrakte her ute. Han uttalte håp om at statsmyndighetene vilde finne, at det som var ydet, var vel anvendt, så det kunde sies, at vi hadde forvaltet det oss betrodde pund

på en tilfredsstillende måte. Videre uttalte formannen at de mennesker, som anvendte sin fritid på den måte som det gjøres her på øyene, måtte betegnes som hørende blandt de beste medlemmer av samfundet.

Formannens tale besvartes av statsråd *Hasund*, som uttrykte sin glede over at øyene var anvendt til hyttebebyggelse og han konkluderte med å henstille til skogdirektøren også fremtidig å se med velvillige øine på de ting, som kunde tjene hytte-eiernes interesser.

Vaktchefen, byråchef *Bergve*, holdt talen for pressen. Vi gjengir innledningen av hans tale:

«Når Bleikøya Vel har bedt dere ut her idag er grunnen den at vi gjerne vil vise dere hvordan vi egentlig har det her ute, vise dere et samfund av et eget slag, et samfund som de aller fleste ikke har noe kjennskap til. Alle de tusener som daglig reiser ut og inn fjorden her, ser nok disse små sommerhjem, men få eller ingen har satt sine bein her. Men når båtene glir forbi disse øyene, blir der ofte talt mangt et ufornuftig ord om livet her. Og konklusjonen er oftest at her bør helst ikke *skikkelige* folk tenke på å slå sig ned. Men dette syn, godtfolk, er *helt falskt*, og det er vårt håp at dere som idag er våre gjester vil komme til å skjønne at den er falsk.»

På pressens vegne svarte redaksjonssekretær *Skard* (Norges Kommunistblad), hvorunder han gav uttrykk for sin beundring over det som han hadde sett her idag.

Skogdirektør *Sørhuus* talte om sin befatning med hytte-bebyggelsen og nevnte bl. a. de forhold som fra begynnelsen av vanskeliggjorde hytte-bebyggelsen på øyene. Skogdirektøren forsikret at berettigede krav fra Vellene og hytte-eierne alltid vilde bli møtt med velvilje og forståelse fra hans og fra skogkontorets side.

Efterat formannen i Vellet hadde talt for vaktchefen, som svarte med en tale for Vellets styre, takket underdirektør *Ruden* på gjestenes vegne for innbydelsen. Under forsamlingens udelte tilslutning takket han festkomiteen for det smukke og i alle henseender udmerkede arrangement.

I den aller beste stemning fortsatte samværet til kl. 22 da gjestene brøt op. Idet fergen forlot bryggen utbrakte de gjenværende et begeistret 9-foldig hurra, som besvartes av de bortdragne.

Og den betydningsfulle dag var slutt.

Referent.

Dagen efter inneholdt Oslo-presen den mest begeistrede omtale av besøket og hytte-bebyggelsen.

«A f t e n p o s t e n» uttaler således:

«Det er imponerende å se hvad man i løpet av forholdsvis kort tid har formådd å utrette på disse øyer, som fra naturens hånd ikke byr på de gunstigste be-

tingelser. Meter for meter har man lagt det ville, kupert stenterreng under kultur: planert grunnen, satt op husene, bygget veier og anlagt små, hengende haver, hvor riktignok kun de mere beskjedne vekster trives. Og mesteparten av alt dette arbeide er utført på fyrabend av funksjonærer og arbeidsfolk fra byen, som på denne måte har erhvervet sig et billig og kjært sommerholdssted.

«Arbeiderbladet»:

Det kan trygt sies at samtlige gjester blev behagelig overrasket over alt man fikk se på Bleikøya. Et litet, særdeles velordnet og propert samfund, velstelte og praktiske sommerhytter og en god og forståelsesfull administrasjon. Det er en velsignelse at arbeidere og funksjonærer kan ty ut til denne idylliske øya efter et strengt dagsverk. Enda større betydning har det for barna, som der ute lever et sunt friluftsliv av overmåte stor betydning for kropp og sjel. — Vi ønsker at samfundet på Bleikøya må trives og blomstre også i årene som kommer.»

«Morgenbladet»:

«Hele vår deilige fjord lå år efter år på en måte ubenyttet. Det vil si: Man seilte nok på den, man badet nok i den, man bodde ved dens bredder, men hvem? Det fåtall som hadde råd til å ha sommerhus og båt, det fåtall som hadde trang til et sunt bad. I de senere år er alt forandret. Bygdøyas strand er målet for hele Oslo om søndagen. Fjorden er blitt mere for alle og øyene er blitt bebodd, ikke av rikfolk bare, men av dem som har krefter til å samle, og råd til å ville noget. Først var det Lindøya og Nakholmen som blev bebodd. Hus skjøt i været. Mennesker samlet sundhet og styrke til nytt arbeide, barn blev sterke. Bleikøya lå i mange år likesom i skyggen av sin nabo Hovedøya, ennskjønt den ligger i syd for den. Folk trodde nærmest den var gold og kold. Anderledes er det. — Men så begynte folk å få kikk på Bleikøya. I løpet av de siste år har flere og flere slått sig ned derute. Der dyrkes familielivet. Bleikøy-samfundet er basert på familielivet, på det ordnede. Hvert hus har sin have, møisommelig oparbeidet i ledige stunder, vann blir fraktet fra byen og finnes fordelt på øya i reservoarer. Elektrisk lys har man ikke, men det er under opseiling. Beboerne kan opsies uten varsel, men nettop nu har de en ansøkningsfrist inne i landbruksdepartementet, hvorunder «bedriften» sorterer, om 5 års opsigelsesfrist. Det er jo lagt så mengden kapital og så meget arbeide i hvert sted, så det er all sannsynlighet for at det går i orden. Små veier er anlagt, idylliske og spennende snor de sig mellom buskene, og i hver sving kommer et hus tilsyne. Der er «kommunale» og butikk. Der er båthavn og et litet badeanlegg, som

for øieblikket innskrenker sig til et springbrett. — Så nydelig og morsomt er hele anlegget derute. Så meget er der lagt i det, av arbeide og opspart kapital, at det er en hel opdagelsesreise for den fremmede å streife om på øya. Den tur dit ut, som vi var innbudt til igår, sammn med de myndigheter, av hvis gunst øyas trivsel er betinget, overbevisste oss om at Bleikøyas bebyggelse er et tiltak som bare har lyssider.»

«Middagsavisen»:

«Efter spaserturen rundt øya fikk vi en båttur omkring mellom øyene, så vi riktig fikk et overblikk over det hele. Og man kunde virkelig godt forstå at de ca. 3000 hyttebeboere om vinteren lengtet tilbake til hytta og øya. — Man fikk inntrykk av at det var det beste samarbeide mellom folk der ute, at det i beste forstand var et kommunistisk samfund med et diktatur over sig, som det blev sagt. Et sted hvor folk samlet sundhet og styrke, humør og livslyst. Administrasjonen var på flere måter mønstergyldig i dette hyttesamfund. Bare en slik ting som at alt avfall blir samlet og brent to ganger i uken. Følgen er at det ikke finnes fluer der ute f. eks. Vi vil håpe at det gode diktatur og det gode samarbeide vil fortsette til gavn og glede både for landliggerne og for myndighetene.

«Nasjonen»:

«— Måtte det aldri bli havneanlegg og kulltomter, svingende kraner og annen civilisasjon på disse små grønne Guds gaver som ligger der bare med den hensikt å gi så mange bymennesker som mulig nogen sommervæder til å leve på den lange og sørgelige vinter. Det snakkes av og til om byens lunger. — Dermed menes uten tvil steder hvor byens mennesker kan trekke frisk luft, og kaste stivetøiet og jakken — kort sagt: nærme sig det naturlige. — Våre medsøstre hvorav endel også må henregnes til byens mennesker står jo høiere enn oss sinker av mannfolk i den retning. — Byens lunger er den berømte Nordmarka som fungerer både sommer og vinter og så er det fjorden som av gode grunner er bare til sommerbruk. Mange forsøk er gjort i tidens løp på å stoppe dette sistnevnte åndedretsorgan. Hadde det gått efter enkeltes ønske vilde det ikke ha vært andre enn båteiere og villaeiere som hadde fått godt av luften. Alle de andre hadde måttet ty til Nordmarka. Derfor hørte man også de dummeste og mest bornerte innvendinger da de første sommerhytter begynte å spire frem på øyene. Det var negerlandsbyer og det vilde bli tilholdssted for byens mindreverdige individer o. s. v. For ikke å snakke om at disse kasser og esker av nogen hus vilde ødelegge den verdensberømte innseilingen til Oslo. — Alle disse tåpelige påstander er gjort sørgelig tilskamme. —

Et minne.

Hvem kjenner ikke skikkelsen på hosstående bilde? Lindøyas populære vaktchef gjennom mange år, avdøde kjøbmann *J. E. Eriksen*.

Hr. Eriksen opholdt sig av og til på Lindøya helt fra sine unge dager. Det var dog de siste 13 år han bodde fast på øya om sommeren og hadde overopsynet med denne.

Dengang øya var fri så at enhver kunde legge til og opholde sig der i kortere eller lengere tid ute i fri luft var ganske sikkert en meget beveget tid som nok skaffet vaktchefen adskillig bryderi.

Imidlertid varte det ikke lenge før man begynte å bruke telt og slog sig til så godt som for hele sommeren, og det blev på en vis en hel teltkoloni. De samme folk kom igjen år efter år og blev øyas faste sommergjester.

På sine hyppige turer rundt omkring på øya lærte da vaktchef Eriksen disse folk å kjenne, og blev snart klar over at det gjennomgående var jevne, bra arbeidere, som på denne måte søkte å komme ut på landet og til sjøen fra trange gater og bakgårder i byen.

Efterhånden blev vaktchefen så kjent med disse folk at han kjente deres familieforhold, deres barn, ja, kort sagt, alle deres forhold. Traff han et barn på øya, så visste han hvilket barn det var, og spurte til far og mors befinnende; om de var friske og så videre.

Opstod der litt klammeri mellom teltbeboerne en gang imellem, så var man alltid enig om å høre vaktchefens mening, og den blev respektert. Han bragte således ro og orden tilveie, og man levde i ro og forståelse med hverandre.

For 10 år siden begynte en tre-fire behjertede teltbeboere å sette op små lemmehus, og vaktchef Eriksen var straks opmerksom herpå. Han så straks hvilke konsekvenser dette vilde få og hans hjerne arbeidet

intenst med dette spørsmål. Man husker nok det skrik dette vakte: Teltbeboerne hadde annektert øya! Kasene på Lindøya skjemet fjorden og innseilingen o. s. v.

Imidlertid var saken «hyttebebyggelsen» blitt aktuell og vaktchefen var i stadig aktivitet. For ham var spørsmålet skal alle disse bra mennesker miste sitt sommerophold? Skal alle disse bleike, tandre barna miste den anledning de har til å hente sundhet og helse på øya og i sjøen? For ham stod det klart: «Det må aldri skje!»

Da så kampen stod som hardest — om utstikning av større tomter til villabebyggelse eller hyttebebyggelse for ubemidlede folk — kom vaktchef Eriksen med fullt utarbeidede planer, så godt underbygget, at Departementet måtte ta stilling til saken, og resultatet blev da at det blev hyttebebyggelse.

Da velforeningen på Lindøya blev stiftet for 6 år siden var han den første som tegnet sig som medlem. Den store andel vaktchefen har i foreningens fremgang og trivsel kjenner vi alle til. Vi som satt sammen med ham i styremøtene vet kanskje best hvordan hytteeiernes trivsel lå ham på hjerte.

Når man ser hvad vaktchef Eriksen fikk utrettet til beste for hyttebeboerne må man minnes ham med stor takk, og han har sikret sig en bred plass i deres hjerter.

G—g.

* * *

Du staute, stolte rydningsmann,
som smilende vittig blandt oss gikk,
ditt virke herute var menneskelig trang,
du så ikke på hvad belønning du fikk.
Din tanke har skapt hvad vi har idag,
og alltid i spissen du stod for vår sak.
Vi aldri glemmer dig nogensinne,
fred være med ditt minne!

A. J.

Vennlig gammel dame: Stakkars mann — kan De virkelig tigge så meget sammen hver dag, at De kan leve av det?

Tiggeren: Nei, dessverre, frue — somme tider må jeg også spe til litt selv.

*

Avholdspredikanten stod på talerstolen og holdt foredrag. Han sa bl. a.:

— Og hver gang jeg ser en ung mann komme ut av en restaurant eller en kafé, så sier jeg til ham: «Unge mann, De er på gale veier, vend om, unge mann, vend om!»

En beveget generalforsamling i Lindøyas Vel.

Onsdag den 15. august var der fra styret tillyst ekstraordinær generalforsamling i Lindøyas Vel. Foranledningen var fru Anna Halvorsens regnskapsførsel fremlagt for kontrollkomiteen til kontroll i anledning handelsavgiftens innbetaling. Der var fra formannens side pålagt styrets medlemmer om ikke å publisere saken før generalforsamlingen. Dette var alle enige om likesåvel som fru Halvorsen, der var tilstede ved et av møtene. Styrets medlemmer etterkom henstillingen alle som en, men fru Halvorsen sørget for allerede dagen etter første møte at publisere saken, så den allerede den dag var bekjent både på Nakholmen og Bleikøya.

Efter fremmøte å dømme og den retning uttalelsene falt allerede fra begynnelsen, var det lett å forstå at der var drevet en intens agitasjon i sakens anledning.

Formannen åpnet møtet og gav en redegjørelse om sakens forhold; den gikk i korte trekk ut på følgende:

Da Lindøyas Vel av departementet i våres blev overdratt retten til handel på Lindøya blev der — efter henstilling fra departementet — om for i år å ordne sig med de forhenværende handlende fru Anna Halvorsen og fru Anna Pedersen — inngått kontrakt med disse. Denne kontrakt blev enstemmig vedtatt på generalforsamling i april. Formannen opleste kontrakten. I denne forplikter de handlende sig til å føre nøiaktig regnskap og fremlegge dette med bilag til kontroll av en kontrollkomite, opnevnt av styret i Lindøyas Vel. Avgiften for handelsretten skulde da betales med et beløp svarende til 1 % — en prosent — av brutto-omsetningen. Formannen oplyste videre at der var foretatt kontroll hos fru Halvorsen den 31. mai og 10. juli — saken gjaldt kun fru Halvorsen denne gang. Kontrollen den 31. mai fandt styret til nød å kunne godkjenne; men kontrollen den 10. juli vilde styret ikke godkjenne, da der var fremlagt et helt usedvanlig mangelfullt regnskap. Der var bl. a. ved kontrollen den 10. juli ikke fremlagt et eneste bilag vedrørende utgiftsposten på tross av kontrollkomiteens gjentagne henvendelser herom. Utgiftsposten var opført med kr. 2833.88 og inntekstposten med kr. 4969.00; dette blev opsummert og beriktiget av begge kontrollkomiteens medlemmer samt fru Anna Halvorsen, som lovet å skaffe bilagene snarest mulig. Summen av kontrollen blev opført i kassaboken og avgiften beregnet og betalt herefter. Fru Halvorsen blev samtidig forespurt om hvor stor varebeholdningen var og svarer herpå at den ikke er større nu enn i mai. De opførte beløp skulde således vise den riktige brutto og netto.

Da styret ikke kunde godkjenne denne kontroll blev det besluttet å foreta ny kontroll. Denne blev foretatt den 31. juli. Kontrollkomiteen blev atter efter gjentagne

henvendelser nektet utlevert nogen bilag med begrunnelse at der var foretatt kontroll i mai uten bilag. Komiteen blev kun overrakt kassaboken. Denne og resultatet av kontrollen blev fremlagt i et styremøte. Ved gjennemsyn av kassaboken opdager kontrollkomiteen at utgifts- og inntekstpostene er forandret siden kontrollen den 10. juli. Utgift fra kr. 2833.88 til kr. 5279.00 og inntekt fra kr. 4969.00 til kr. 5369.00.

Styret besluttet da å innkalle fru Halvorsen til et styremøte for å redegjøre for dette forhold. I styremøte den 2. august møtte hr. og fru Halvorsen. Formannen fremla kontrollkomiteens og styrets opfatning av saken og bad fru Halvorsen om en forklaring på det resultat som forelå nu mot det som komiteen var kommet til ved kontroll den 10. juli — at der var flere tall som var forandret og rettet og påtalte likeledes at regnskapet var skrevet med alminlelig sort blyant.

Fru Halvorsen kunde ingen forklaring gi herpå og fastholdt hele tiden at hun ikke hadde rørt kassaboken siden kontrollen og kunde intet forstå — tiltross for at hun blev overbevist av sekretæren, at der daglig var innført kontant beløp, at boken således var benyttet og ikke hadde vært innlåst i skap som hun påstod.

Efter flere timers diskusjon blev styremøtet avsluttet uten at der var opnådd nogen enighet. Styret blev da enig om å avholde et nytt møte for å ta en endelig beslutning. På dette møte blev saken grundig drøftet og styret kom til det resultat at der fra kontrollkomiteens side ingen feil var begått og stillet sig solidarisk med denne. Man blev enig om å sammenkalle en ekstraordinær generalforsamling og fremlegge saken.

Følgende innstilling blev enstemmig vedtatt: Styret uttaler overfor generalforsamlingen at fru Anna Halvorsens forhold til velforeningen later meget tilbake å ønske, idet der er gjort forsøk på å føre styret bak lyset ved å fremlegge feilaktig regnskap, hvorpå styret innstiller på opsigelse av fruens handelsrett med 14 dages varsel og får fruens ingen handelsrett for senere år. Fruen avkreves minimumsbeløpet kr. 100.00, da kontroll ikke lar sig gjennomføre.

Styret blev enig om at såfremt denne innstilling ikke blev vedtatt var det å betrakte som et mistillidsvotum og i så tilfelle stille sine plasser til disposisjon for foreningen.

Formannen gav så ordet til det annet medlem av kontrollkomiteen sekretær Gjerding. Han bifalt helt ut formannens redegjørelse av saken og kom med noen supplerende bemerkninger, bl. a. forklarte han hvordan kontrollen var foregått og fastholdt bestemt at der umulig var nogen feil ved summeringen, da begge to var kommet til samme resultat ved gjentagen summering.

Sekretæren var såvidt ferdig med sin forklaring, så brøt uværet løs.